

Křesťan v (ne)bezpečí

Křesťan v (ne)bezpečí

Autoři: life4jesus@seznam.cz

Poznámka: Tuto knihu jsme napsali osobně a vyhrazuji si autorská práva. Kniha je určena pro věřící lidi, šíření a rozšiřování této knihy pod podmínkou, že za ní nebudou vybírány žádné finanční prostředky. Kniha je ke čtení a stáhnutí a šíření zdarma.

V textu je použitý Ekumenický překlad Bible

Úvod

Jsme manželský pár a chtěli bychom se s vámi podělit o své vlastní zkušenosti, které jsme nasbírali na cestě s Bohem. Účelem této knihy je odkrýt úskalí nás křesťanů na cestě víry. Bůh nás provedl několika denominacemi, také jsme navštívili řadu křesťanských konferencí a shromáždění, čímž jsme získali řadu cenných zkušeností a to i za cenu bolesti a zklamání.

Máme na srdci budování církve jako Těla Kristova do Jeho plnosti a proto chceme poukázat na věci, o kterých si myslíme, že nás brzdí nebo dokonce rozdělují. Rozsuzujte podle Písma sami. Píšeme tuhle knihu z lásky k vám, aby vás povzbudila ve víře a třeba i pomohla v některých oblastech ve vašem duchovním růstu s naším Pánem Ježíšem.

"14 Všecko nechť se mezi vámi děje v lásce. "

1.Korintským, kap.16, verš 14

"1 Kdybych mluvil jazyky lidskými i andělskými, ale lásku bych neměl, jsem jenom dunící kov a zvučící zvon. 2 Kdybych měl dar prorocství, rozuměl všem tajemstvím a obsáhl všecko poznání, ano, kdybych měl tak velikou víru, že bych hory přenášel, ale lásku bych neměl, nic nejsem."

1.Korintským, kap.13, verše 1-2

(Ne)bezpečí pro křesťana

1. Kompromis se světem

"1 Vybízím vás, bratří, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou oběť; to ať je vaše pravá bohoslužba. 2 A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé. "

Římanům, kap.12, verše 1-2

"22 Odložte dřívější způsob života, staré lidství, které hyne klamnými vášněmi, 23 obnovte se duchovním smýšlením, 24 oblečte nové lidství, stvořené k Božímu obrazu ve spravedlnosti a svatosti pravdy."

Efezským, kap. 4, verše 22-23

Pokud nemáme proměněnou mysl na mysl Kristovu a s Kristem ukřižované tělo a jeho žádosti, budeme stále žít starým způsobem života. Můžeme brát věci ze světa a vnímat je jako normální. Pak zůstávají součástí našeho života a my je nemáme potřebu v našich životech měnit. Tyto věci tohoto světa se takto dostávají do církve a nerozpoznává se, že to není přijatelné Bohu.

Například :

Může to být světská (např. rocková) hudba, ve které se podprahově proklíná Bůh a která v lidech působí vzdor vůči Bohu. My ji ale dál posloucháme a přijímáme, protože jsme na tom vyrostli a líbí se nám to. Vliv té hudby ale uvidíme až po čase, když nás to postupně bude vzdalovat od Boha. Jednoho dne najednou zjistíme, že už jsme hodně daleko od Boží slávy a že máme problém se do ní znovu navrátit.

Můžou to být i naše staré postoje, když se měnit na obraz Krista nechceme s tím, že už jsme prostě takoví, jací jsme a ostatní to buď přijmou nebo ne. Hold i tyto postoje jsou mylné a vzdorující Bohu.

Dále to může být i naše vlažnost, kompromis s hříchem nebo jednoduše naše lenivost a pohodlnost něco dělat...

Mysl se dá proměnit skrze Boží slovo tak, že si jej budeme často číst a rozjímat nad

ním, např. se učit verše nazpaměť...ne mechanicky pro splnění úkolu, ale jako slovo, které nám dává život. Rozjímejte nad Božím slovem dnem i nocí. O čem většinu času přemýšlíme, takový charakter budeme mít. Zkoumejme i naši mysl.

"8 Kniha tohoto zákona ať se nevzdálí od tvých úst. Rozjímej nad ním ve dne v noci, abys mohl bedlivě plnit vše, co je v něm zapsáno. Potom tě bude na tvé cestě provázet zdar, potom budeš jednat prozíravě. "

Jozue, kap.1, verš 8

Sen o záplavě

V tom snu jsem byla s velkou skupinou lidí na výletě v přírodě. Šli jsme podél divoké řeky, svítilo slunce a schylovalo se k podzimu. Najednou se setmělo a začalo pršet. Zatím takový normální déšť. Vnímala jsem, že se řeka rozvodní a že je nebezpečné zůstat v údolí.

Po varování se menší skupina lidí vydala cestou do strmého kopce směrem k chatě, kde se dalo schovat a vyčkat. Větší skupina lidí ale pokračovala dál po proudu podél řeky s tím, že ten déšť brzy ustane a že nehrozí žádné nebezpečí. Déšť, ale sílil a brzy přišla nečekaně přílivová vlna, která větší skupinu smetla a zahubila. S vlnou přišla celková záplava. Voda stále stoupala a zaplavovala celé údolí.

Ta menší skupina lidí se ubytovala v chatě. Chata byla hodně vysoko nad řekou, takže se většina cítila v bezpečí a z pohodlí se nikomu nechtělo zpět do terénu. Říkali si, že to risknou zůstat. Věděla jsem, že ani v chatě nejsme v bezpečí, že musíme stoupat ještě výš až na vrchol kopce. Tam se už vydalo jen pár lidí. Cesta byla velmi namáhavá, prodírání mezi větvemi, často po kolenou ... v mokru a chladu. Pak jsem se probudila.

Pár dní na to jsem slyšela kázání, kde se hodně hovořilo o záplavě a mě se to najednou spojilo. Záplava, přívalzáplava kompromisů, kde se vedlejší věci stávají hlavními a ty hlavní vedlejšími.

Na úpatí kopce zůstávají lidé, kteří se spokojí s vnější tváří pobožnosti, kde není srdce obrácené k Pánu a kde chybí skutečná Boží bázeň. Navenek vše vypadá dobře, ale není tam žádná změna směru ... zvyk, tradice, zajeté koleje, duchovní spánek. Lidé, kteří skutečně nevydali svůj život Kristu a nejsou zapsáni v knize života.

Chata je místo, kam se lidi dostanou na určitou úroveň víry a uctívání. Zpočátku to

stálo hodně odvahy a víry vykročit správným směrem, pryč od kompromisů (obrácení a znovuzrození)

Předcházelo tomu uvědomění si situace a nebezpečí v bázni Boží. Pak se ale dostanou na místo "domnělého bezpečí" a řeknou si "... už všechno mám a víc nepotřebuji". Po takovém zastavení se začnou duchovní oči opět zavírat a kompromis je brzy zaplaví také. Takto chtějí už jen vyčkat v klidu do konce. Je to ale falešný pokoj, protože ani tam není bezpečno.

Kopec je místo uctívání, na vršku se uctívá z hloubky srdce, kde lidé přináší Bohu sami sebe. Nespokojí se se stavem, ve kterém se nachází, ale hledají intimitu ve vztahu s Pánem. Připravují se na svatbu jako nevěsta. Vede tam cesta přímá, strmá, pryč od kompromisů s hříchem, vlastního zabezpečení a pohodlí.

Boží vůlí je, aby v našem duchu probíhalo neustále uctívání. To je ta cesta strmá až na vrchol ... cesta upřímného pokání, proměny a očištění srdce ... se zrakem upřeným na Pána a Jeho vůli.

Izajáš, kap.1, verše 1-17 ... Izajáš, kap.28, verše 15-29

2. Internet, televize, mobil a sociální sítě

"14 Nebudeš se klanět jinému bohu, protože Hospodin, jehož jméno je Žárlivý, je Bůh žárlivě milující. "

2 Mojžíšova, kap.34, verš 14

"23 Dávejte si pozor, abyste nezapomněli na smlouvu Hospodina, svého Boha, kterou s vámi uzavřel, a neudělali si tesanou sochu, zpodobení čehokoli, co ti Hospodin, tvůj Bůh, zakázal, 24 neboť Hospodin, tvůj Bůh, je oheň šírající, Bůh žárlivě milující"

5. Mojžíšova, kap.4, verše 23-24

"19 Tu řekl Jozue lidu: „Nebudete moci sloužit Hospodinu, neboť on je Bůh svatý. Je

to Bůh žárlivý, nepromine vám vaše nevěrnosti a hříchy. 20 Jestliže opustíte Hospodina a budete sloužit cizím bohům, odvrátí se, zle s vámi naloží a skoncuje s vámi, ač vám předtím učinil mnoho dobrého.“

Jozue, kap.24, verše 19-20

Internet, televize, mobil a sociální sítě jsou v podstatě dobré. Díky těmto vynálezům se k nám rychle dostanou potřebné informace, užitečné rady.... má to řady dalších plusů.

Problém je, když si s nich uděláme modlu. Tyto věci jsou dobrý služebník, ale špatný pán. Může nás to vést k závislostem, nutkáním sledovat v televizi různé pořady, kvůli kterým pospícháme domů a pro své okolí se staneme nedostupnými, i když nás třeba potřebují. Je to takový únik před reálným světem a bolestí ze skutečných vztahů.

Takhle podobně se můžeme stát velmi závislí na sociálních sítích, kde lidé neustále přidávají svoje fotky, statusy a informace o sobě a druhých lidech v širokém okolí. Namísto aby se lidé mezi sebou scházeli a budovali skutečné upřímné vztahy, trávili spolu čas a vzájemně si třeba i prakticky pomáhali, tak raději sedí v teple svého domova a píšou prázdné fráze. Takový člověk nakonec zůstává osamocen a v případě nouze se nemá na koho obrátit o pomoc.

Možná nastal čas položit si otázku : Kolik času trávím sledováním televize a surfováním po internetu a sociálních sítích? A kolik času trávím s Bohem na modlitbách, když si před Ním vylévám své srdce? Kolik času trávím při čtení Božího slova, hledáním Boží tváře a Jeho plánu pro svůj život?

"19 Slibují jim svobodu, ale sami jsou služebníky záhuby. Co se člověka zmocní, tím je zotročen. "

2.list Petrův, kap.2, verš 19

Bůh nás přišel vykoupit a zaplatil za to krví svého jednorozeného syna Ježíše Krista. Přišel, aby nás osvobodil ze smrti a otevřel cestu k Nebeskému Otci jako jedinému pravému Bohu...nemusíme být otroky vynálezů, ani model...

3. Očekávání na druhé, modlářství

"5 Toto praví Hospodin: „Proklet buď muž, který doufá v člověka, opírá se o pouhé tělo a srdcem se odvrací od Hospodina. 6 Bude jako jalovec v pustině, který neokusí přicházející dobro. Bude přebývat ve vyprahlém kraji, v poušti, v zemi solných plání, kde nelze bydlet. 7 Požehnán buď muž, který doufá v Hospodina, který důvěřuje Hospodinu."

Jeremjáš, kap.17, verše 5-7

My lidé jsme často jako ovce bez pastýře a hledáme nebo čekáme na druhé lidi, aby nám řekli, co dělat a kam nás povedou. Namísto abychom spoléhali na Boha, tak se spoléháme na druhé. Často si idealizujeme Boží služebníky, obdivujeme je jak je Bůh vede a jaké mají duchovní obdarování, a pak si z nich děláme modly, což je nebezpečné jak pro nás, tak i pro ně samotné. Bůh pak dopouští, abychom se v lidech zklamali a navázali tu přímou linku k Němu samotnému.

"11 O tom by bylo mnoho co mluvit, ale je těžké vám to vyložit, protože nejste ochotni slyšet. 12 Za takovou dobu už byste měli být sami učiteli, a zatím opět potřebujete, aby vás někdo učil abecedě Boží řeči; potřebujete mléko, ne hutný pokrm. 13 Každý, kdo potřebuje mléko, protože nepřivykl slovu spravedlnosti, je jako nemluvně. 14 Hutný pokrm je pro vyspělé, pro ty, kdo mají cvičením své smysly vypěstovány tak, že rozeznají dobré od špatného. "

Židům, kap.5, verše 11-14

Mám rád křesťanské akce, konference, tábory, kurzy a další zajímavosti ... velké nebezpečí nastává, když si zvykneme na to, že přijde někdo pomazaný se slovem nebo plánem od Boha. Namísto, abychom se sami modlili a očekávali na osobní Boží vedení...

Chápu, že je snadnější převzít nějaký program nebo tábor či křesťanskou aktivitu od křesťanů a třeba i z jiné země, protože to tam funguje a je to odzkoušené, ale ptáme se Boha : Bože, kdo jsi? Co chceš, abych učinil?

Tak podobně jak vede Bůh jiné může a chce vést i nás. Bůh se dává nalézt lidem,

kteří ho hledají celým srdcem...

"29 Odtamtud budete hledat Hospodina, svého Boha; nalezneš ho, budeš-li ho opravdu hledat celým svým srdcem a celou svou duší. "

5.Mojžíšova, kap.4, verš 29

Bůh je Bohem zázraků a stále dává svého Ducha Svatého lidem i v dnešních době. Skrze Něj nás dokáže vést do věcí, do kterých nás povolal ...

"38 Petr jim odpověděl: „Obratťe se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého. 39 Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh.“

Skutky, kap.2, verše 38-39

"26 Ale Přímluvce, Duch svatý, kterého pošle Otec ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všecko, co jsem vám řekl. "

Jan, kap.14, verš 26

"32 My jsme svědkové toho všeho a s námi Duch svatý, kterého Bůh dal těm, kdo ho poslouchají.“

Skutky, kap.5, verš 32

Naši duchovní žízeň a hlad po Bohu může naplnit jen Bůh sám ...

"1 Vzhůru! Všichni, kdo žízníte, pojdte k vodám, i ten, kdo peníze nemá. Pojdte, kupujte a jezte, pojdte a kupujte bez peněz a bez placení víno a mléko! "

Izajáš, kap.55, verš 1

"37 V poslední, velký den svátků Ježíš vystoupil a zvolal: „Jestliže kdo žízní, ať přijde

ke mně a pije! 38 Kdo věří ve mne, „proudy živé vody poplynou z jeho nitra,“ jak praví Písmo.“ 39 To řekl o Duchu, jež měli přijmout ti, kteří v něj uvěřili. Dosud totiž Duch nebyl dán, neboť Ježíš ještě nebyl oslaven. ”

Jan, kap.7, verše 37-39

"6 A dodal: „Již se vyplnila. Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec. Tomu, kdo žízní, dám napít zadarmo z pramene vody živé."

Zjevení Janovo, kap.21, verš 6

"17 A Duch i nevěsta praví: „Přijď!“ A kdokoli to slyší, ať řekne: „Přijď!“ Kdo žízní, ať přistoupí; kdo touží, ať zadarmo nabere vody života."

Zjevení Janovo, kap.22, verš 17

My lidé máme očekávání od druhých a čekáme na druhé a Bůh se dívá do našich srdcí a čeká na nás ...

"8 Vtom jsem uslyšel hlas Panovníka: „Koho pošlu a kdo nám půjde?“ I řekl jsem: Hle, zde jsem, pošli mne!“

Izajáš, kap.6, verš 8

Zde je jeden příklad. Dva lidé, které Bůh povolal k podobné práci....na sklizeň Boží vinice. První člověk se bude jmenovat pod fiktivním jménem Tomáš. Bůh si ho k sobě povolal a dal mu na srdce evangelizaci. Tomáš jezdí po křesťanských akcích a dychtí po duchovním pokrmu. Prohlašuje, že jak bude v důchodu, tak bude mít mnoho času na to, aby Bohu mocně sloužil. Ve snech si představuje mocnou službu. V jeho okolí se objeví např. Petr, který už na Boží vinici pracuje . Ten pozve Tomáše ke spolupráci, ale Tomáš mu odpoví, že stále čeká, až ho Bůh vyšle a zmocní do služby. Roky utíkají a Tomáš už je nějaký rok v důchodu, stále jezdí na křesťanské akce a pořád čeká na to, až ho Bůh zmocní. I po

letech Tomáš potřebuje duchovní mléko a nesnese hutný pokrm...Druhý člověk se bude jmenovat pod fiktivním jménem Jan. Bůh si i jeho povolal, aby mu sloužil na Boží vinici a také mu dal na srdce evangelizaci. Jan na nic nečeká a začne s evangelizací své rodiny, svého okolí, svého města i dalších měst. V jeho okolí se objeví Petr a pozve také Jana ke spolupráci. Jan s radostí souhlasí. Nečeká žádné ovace a nečeká na velkou službu. Je ochoten vyjít a být věrný v málu. Po letech věrné služby se z Jana stane evangelista, který hovoří na shromážděních pro stovky lidí a lidé vydávají své životy Bohu.

Věřím, že se Bůh stále dívá do srdce lidí a ptá se nás koho může poslat a kdo půjde. Stačí jen říci: "*Hle, zde jsem, pošli mne!*" a Bůh je mocen si člověka použít pro svou slávu tak jak je, když se Bohu dá dobrovolně k dispozici pro Boží dílo.

4. Pýcha

"18 Pýcha předchází pád, domýšlivost klopýtnutí. "
Přísluví, kap.16, verš 18

"4 Pýcha očí a nadutost srdce, ač jsou svévolníkům světlem, jsou hříchem."
Přísluví, kap. 21, verš 4

"11 Ponížen bude zpupný pohled člověka, sehnuta bude lidská povýšenost; v onen den bude vyvýšen jedině Hospodin. 12 Neboť den Hospodina zástupů přijde na každou pýchu a povýšenost, na všechno, co se povznáší – to bude sníženo –, "
Izajáš, kap.2, verše 11-12

Lidská pýcha a povýšenost často vede k pádu a nadutosti. Můžeme se pokořit sami nebo nás může pokořit Bůh sám skrze zkoušky...

Bojovat proti pýše v nás můžeme např. i takto:

"3 Každému z vás říkám na základě milosti, která mi byla dána: Nesmýšlejte výš, než je komu určeno, ale smýšlejte o sobě střízlivě, podle toho, jakou míru víry udělil každému Bůh. "

Římanům kap.12, verš 3

"16 Mějte porozumění jeden pro druhého. Nesmýšlejte vysoko, ale věnujte se všedním službám. Nespoléhejte na svou vlastní chytrost."

Římanům kap.12, verš 16

Pýcha nás může vést k povýšenosti a pokrytectví a tím nás oddělit od Boha i na věčnost. Je dobré mít neustále čisté srdce a nepovyšovat se nad jiné, naopak je pokládat za přednější sebe. Pýcha je skrze hřích v nás hluboce zakořeněna. Je důležité každý den prát své roucho, prosit za změnu srdce a za Boží pohled na lidi kolem nás.

"8 Blaze těm, kdo mají čisté srdce, neboť oni uzří Boha. "

Matouš, kap.5, verš 8

"3 v ničem se nedejte ovládat ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe; "

Filipským, kap.2, verš 3

5. Strach

Podobenství o hřivnách

"14 Bude tomu, jako když člověk, který se chystal na cestu, zavolal své služebníky a svěřil jim svůj majetek; 15 jednomu dal pět hřiven, druhému dvě, třetímu jednu, každému podle jeho schopností, a odcestoval. 16 Ten, který přijal pět hřiven, ihned se s nimi dal do podnikání a vyzískal jiných pět. 17 Tak i ten, který měl dvě, získal jiné dvě. 18 Ten, který přijal jednu, šel, vykopal jámu a ukryl peníze svého pána. 19 Po dlouhé době se pán těch služebníků vrátil a začal účtovat. 20 Přistoupil ten, který přijal pět hřiven, přinesl jiných pět a řekl: ‚Pane, svěřil jsi mi pět hřiven; hle, jiných pět jsem jimi získal.‘ 21 Jeho pán mu odpověděl: ‚Správně, služebníku dobrý a věrný, nad

málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána. ' 22 Přistoupil ten se dvěma hřivnami a řekl: ,Pane, svěřil jsi mi dvě hřivny; hle, jiné dvě jsem získal. ' 23 Jeho pán mu odpověděl: ,Správně, služebníku dobrý a věrný, nad málem jsi byl věrný, ustanovím tě nad mnohým; vejdi a raduj se u svého pána. ' 24 Přistoupil i ten, který přijal jednu hřivnu, a řekl: ,Pane, poznal jsem tě, že jsi tvrdý člověk, sklízíš, kde jsi nesel, a sbíráš, kde jsi nerozsypal. 25 Bál jsem se, a proto jsem šel a ukryl tvou hřivnu v zemi. Hle, zde máš, co ti patří. ' 26 Jeho pán mu odpověděl: ,Služebníku špatný a líný, věděl jsi, že žnu, kde jsem nezasel, a sbírám, kde jsem nerozsypal. 27 Měl jsi tedy dát mé peníze peněžníkům, abych přišel a to, co mi patří, si vybral s úrokem. 28 Vezměte mu tu hřivnu a dejte tomu, který má deset hřiven! 29 Neboť každému, kdo má, bude dáno a přidáno; kdo nemá, tomu bude odňato i to, co má. 30 A toho neužitečného služebníka uvrhněte ven do temnot; tam bude pláč a skřípění zubů. ' "

Matouš, kap.25, verše 14-30

Chtěl bych zde na tomto příběhu poukázat na to, co se píše ve 25 verši : "25 Bál jsem se, a proto jsem šel a ukryl tvou hřivnu v zemi. Hle, zde máš, co ti patří."

Služebník dostal tolik hřiven, s kolika něco mohl udělat, ale neudělal protože měl jednoduše strach. Bůh nikomu nesvěřil víc, než by nedokázal unést ...

Kdyby služebník v podobenství věděl, kým je skutečně jeho Pán...to jak jej miluje a co mu s důvěrou svěřuje, neměl by strach rozmnožovat svou hřivnu a z jedné udělat několik. Stačilo by důvěřovat Bohu, hledat Jeho skutečnou tvář a stát se na Něm závislý. Máme za to zodpovědnost a Bůh se nás jednou bude ptát, co jsme s naší hřivnou učinili.

Strach z Pána a ze svého zklamání způsobil nevíru, nejistotu a možná frustraci s depresí. Služebník se uzavřel sám do sebe, nevěřil si a možná si řekl, že nic nedokáže a že je jednodušší se raději do ničeho nepouštět. Považoval svého Pána za tvrdého a tak se zalekl, že šel a hřivnu zakopal, než aby o ní ze strachu přišel.

Bůh nám dal talenty, dary, moudrost, požehnání a mnoho dalšího s tím, že nám důvěřuje a miluje nás. Bůh touží naše talenty s námi rozhojnit a vést nás k tomu, abychom byli na něm závislí. Záleží jen na nás jak to vše, co jsme dostali, budeme používat pro Boží slávu a oslavu Pána Ježíše Krista.

6. Vyznávání, ale nepraktikování víry

"8 ,Lid tento ctí mě rty, ale srdce jejich je daleko ode mne;"

Matouš, kap. 15, verš 8

"21 A proto odstraňte veškerou špínu a přemíru špatnosti a v tichosti přijměte zaseté slovo, které má moc spasit vaše duše. 22 Podle slova však také jednejte, nebuďte jen posluchači – to byste klamali sami sebe! 23 Vždyť kdo slovo jen slyší a nejedná podle něho, ten se podobá muži, který v zrcadle pozoruje svůj vzhled; 24 podívá se na sebe, odejde a hned zapomene, jak vypadá. 25 Kdo se však zahledí do dokonalého zákona svobody a vytrvá, takže není zapomnětlivý posluchač, nýbrž také jedná, ten bude blahoslavený pro své skutky. 26 Domnívá-li se kdo, že je zbožný, a přitom nedrží na uzdě svůj jazyk, klame tím sám sebe a jeho zbožnost je marná. 27 Pravá a čistá zbožnost před Bohem a Otcem znamená pamatovat na vdovy a sirotky v jejich soužení a chránit se před poskvrnou světa."

List Jakubův, kap.1, verše 21-27

Kamenem úrazu pro křesťany se může stát vyznávání své velké víry. Lidé vyznávají, že milují Boha, umí krásně mluvit naučené biblické fráze nebo dokonce i biblické verše z paměti a vůbec nevědět, o čem to vlastně je. Nemusí ještě mít osobní vztah s Bohem.

Zde je příklad jednoho člověka, kterého nazvu pod fiktivním jménem Karel. Tento človíček chodí léta do kostela...čte bibli, chodí na křesťanské akce, mluví o Bohu a na první pohled by se zdálo, že je to klasický křesťan. To smutné je, že nežije to, co sám říká. Miluje Boha jen svými rty, ale srdcem je mu však vzdálený. Dokáže poučovat a kárat druhé a zároveň žít ve smilstvu v domnění, že mu to Bůh jednou odpustí. Jak zdrcující a bolestný je pohled na 'vyznávajícího křesťana', který nemá Boha v srdci. Nesoudím jej, ale mám ho rád. Věřím Bohu, že čas na pokání a doba milosti je pořád i pro tohoto človíčka otevřená. Modlím se za něj a očekávám na Boží jednání a vůli v jeho životě.

Chci Vás povzbudit, aby jste žili to co mluvíte. Ať to, co máte na jazyku, máte i v srdci. Nebuďte jen posluchači Božího slova, ale jednejte podle něj. Nechte ho zapadnout do vašeho srdce a nechte Boha, ať vás promění.

Milujte Boha a milujte lidi...

"37 On mu řekl: „Miluj Hospodina, Boha svého, celým svým srdcem, celou svou duší

a celou svou myslí. ' 38 To je největší a první přikázání. 39 Druhé je mu podobné: ,Miluj svého bližního jako sám sebe.' 40 Na těch dvou přikázáních spočívá celý Zákon i Proroci."

Matouš, kap.22, verše 37-40

7. Spasení není ze skutků a chození do církve

"8 Milostí tedy jste spaseni skrze víru. 9 Spasení není z vás, je to Boží dar; není z vašich skutků, takže se nikdo nemůže chlubit"

Efezským, kap.2, verše 8-9

"16 Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. 17 Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět soudil, ale aby skrze něj byl svět spasen."

Jan, kap.3, verše 16-17

"3 Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho i Pána Ježíše Krista, 4 který sám sebe vydal za naše hříchy, aby nás vysvobodil z nynějšího zlého věku podle vůle našeho Boha a Otce."

Galatským, kap.1, verše 3-4

"5 Je totiž jeden Bůh a jeden prostředník mezi Bohem a lidmi, člověk Kristus Ježíš, 6 který dal sám sebe jako výkupné za všechny, jako svědectví v určený čas."

1.Timoteovi, kap.2, verše 5-6

"11 Ježíš je ten kámen, který jste vy stavitelé odmítli, ale on se stal kamenem

úhelným. 12 V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni.“

Skutky, kap.4, verše 11-12

"6 Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne. "

Jan, kap.14, verš 6

"12 Kristus však přinesl za hříchy jedinou oběť, navěky usedl po pravici Boží"
Židům, kap.10, verš 12

Poznal jsem lidi, kteří mi říkali, že jejich církev je ta pravá nebo ta jediná a pokud chci být spasený, tak musím chodit k nim do církve.

Uvedl jsem zde výše pár veršů z Bible, ve kterých se píše něco velmi odlišného. Mezi Bohem a člověkem je jediný prostředník a tím je Ježíš Kristus...nikdo jiný. Není ani žádné jiné cesty nebo jména , jímž bychom mohli být spaseni a skrze které bychom mohli přijít k Nebeskému Otci.

Milovaní, naše hříchy vzal za nás náš zástupce na kříži Pán Ježíš Kristus a spasení můžeme být jen skrze víru v Něj, pokud jej osobně přijmeme za svého osobního Pána a Spasitele a vydáme mu svůj život, otevřeme srdce a to vše na sto procent. Nestačí jen o Bohu vědět, nebo být v blízkosti lidí, kteří milují Boha a mají s ním osobní vztah. Člověk může chodit do církve i celý život a každou neděli poslouchat kázání, přikyvovat kazateli na dobré slovo, ale pokud člověk osobně nevydá sám sebe Pánu Ježíši a neodevzdá mu svůj život, tak je to jen forma náboženství.

Spasení se nedá koupit penězi ani vykoupit svými dobrými skutky, vlastní dobrotou nebo samospravedlností. Člověk nemá nic co by Bohu mohl nabídnout výměnou za své spasení. Spasení lze jen přijmout nebo odmítnout zadarmo a nelze k němu něco dodat. Bůh za nás dal to nejcennější, dal za nás vše co měl a to byl Jeho syn Ježíš Kristus, který za každého z nás zaplatil a to doslova svou vlastní krví.

Pokud jsi ještě neodevzdal svůj život Bohu, tak teď máš příležitost. Můžeš se modlit, například takto :

Nebeský Otče, přicházím k Tobě skrze Tvého syna Pána Ježíše Krista a prosím, abys mi odpustil všechny moje hříchy. Pane Ježíši Kriste, děkuji Ti, že jsi umřel za mě a za mé hříchy na kříži. Prosím tě Pane Ježíši přijď do mého srdce i života a staň se na vždy mým osobním Pánem a Spasitelem. Odevzdávám Ti celý svůj život, Pane Ježíši a vyznávám Tě za

svého osobního Pána a Spasitele. Rozhoduji se také odpustit těm, kteří mi ublížili, tak jako Ty jsi odpustil mně. Děkuji Ti, Amen.

(Ne)bezpečí v církvi?

1. (Ne)dostatek poznání

*"6 Můj lid zajde, protože odmítá poznání. Ty jsi zavrhl poznání a já zavrhnu tebe; nebudeš mým knězem. Zapomněls na zákon svého Boha; i já zapomenu na tvé syny."
Ozeáš, kap.4, verš 6*

Žijeme v uspěchané a spotřební době, ve které jsme zvyknutí přijímat různé věci a ani se neptáme na jejich původ. Nevíme k čemu slouží, kde je jejich zdroj. Zda v Bohu nebo v ďáblu. Může se stát, že zapojení do věcí, které nejsou Boží, nás odvedou od Boha kvůli nedostatku našeho poznání a zájmu o něj.

Nabádám Vás ZKOUMEJTE, ROZSUZUJTE, HLEDEJTE, TLUČTE A HLAVNĚ MILUJTE.

2. (Ne)biblické mluvení v jazycích

Pokud se chceme modlit v církvi nahlas v jazycích, měli bychom plně respektovat Boží slovo.

"27 Pokud jde o mluvení jazyky, ať promluví dva nebo tři, jeden po druhém, a někdo ať vykládá. 28 Kdyby neměli vykladače, ať ve shromáždění mlčí, každý ať mluví ve vytržení jen pro sebe a před Bohem. "

1.Korintským, kap.14, verše 27-28

Pokud při shromáždění chybí výklad jazyků a chceme, aby to sloužilo k budování všech, raději řekněme pár slov česky.

"...19 ve shromáždění však – abych poučil i druhé – raději řeknu pět slov srozumitelně než tisíce slov ve vytržení."

1.Korintským, kap.14, verš 19

Usilujme tedy i o výklad jazyků ...

"12 Tak i vy: když tak horlivě usilujete o duchovní dary, snažte se, abyste měli hojnost těch, které slouží růstu celé církve. 13 A proto ten, kdo mluví jazyky, nechť prosí, aby je dovedl také vykládat. "

1.Korintským, kap.14, verše 12-13

Na závěr kapitoly o pořádku při Bohoslužbách apoštol Pavel zdůrazňuje, že je to přikázání Páně. Bůh je Bohem pořádku a pokoje ...

"37 Pokládá-li se někdo za proroka nebo za člověka obdařeného Duchem, měl by poznat, že to, co vám píšu, je přikázání Páně. 38 Kdo to neuznává, nedojde sám uznání. 39 A tak, bratří moji, horlivě se snažte prorokovat a nebraňte mluvit jazyky. 40 Všechno ať se děje slušně a spořádaně. "

1.Korintským, kap.14, verše 37-40

Při návštěvě různých křesťanských denominací a společenství se lidé často modlí v jazycích při chválách, kázání nebo při programu. Jako křesťan přiznávám, že je to pro mě povzbudivé, ale biblicky je to nesprávné. Působí to chaoticky, většinou nikdo neví, za co se daný člověk modlí, zda je to z daru od Boha nebo z jiného zdroje. Mluvení v jazycích často zneužívají satanisté či okultisté, kteří se snaží infiltrovat na shromáždění a v jazycích uvalují na služebníky nebo sbor prokletí a zlořečení. Církev takto přichází o Boží vedení a pomazání a pomalu spěje k záhubě. Již se to děje i v českých církvích.

Druhým důvodem jsou lidé, kteří přicházejí na církevní shromáždění poprvé a jsou

neznalí tohoto daru jazyků, kteří se mohou zaleknout a může se jim to stát kamenem úrazu na cestě ke spasení. Rád bych Vás co nejupřímněji a v největší lásce poprosil netvořme si své vlastní náboženství a nezneužívejme dary milosti, které mají budovat a ne bořit. Snažme se my lidé následovat Boží slovo a nepravujme si Boží slovo, tak aby nám vyhovovalo. Poslušnost Bohu a Božímu slovu přináší dobré ovoce a požehnání pro náš život.

3. (Ne)biblické prorokování v církvi

Ježíš zaslíbil, že v posledních dobách Bůh vylije svého Ducha na všeliké tělo a lidé budou prorokovat, mít sny a vidění. (Skutky, kap.2, verše 16-18). Ale také varoval, že mnoho lživých proroků (pod vlivem falešných duchů) vyjde do světa a budou se snažit svést Boží lid. (Matouš kapitola 24, verš 11). Proto je naprosto nezbytné prověřovat a rozsuzovat prorocká slova, vize a sny skrze Boží slovo a potvrzení ostatních svědků. Písmo nás k tomu přímo vybízí a dává návod, jak prorocký dar ve shromáždění používat...

"29 Z proroků ať promluví dva neb tři a ostatní ať to posuzují. 30 Dostane-li se zjevení jinému ve shromáždění, nechť ten první umlkne. 31 Jeden po druhém můžete všichni prorocky promluvit, aby všichni byli poučeni a všichni také povzbuzeni. 32 Prorok přece ovládá svůj prorocký dar. 33 Bůh není Bohem zmatku, nýbrž Bohem pokoje. Jako ve všech obcích Božího lidu,.."

1.Korintským, kap.14, verše 29-33

Bůh dal dary do církve pro budování celého těla. Ne pro jednotlivce, aby z toho měli osobní užitek nebo dobrý pocit. Když Bůh zjevuje své plány, uloží to na srdce vícero lidem a tím potvrdí, že jde o Jeho plán. Je to jako puzzle seskládané z jednotlivých dílků, které do sebe zapadají. I upřímní křesťané, kteří léta žijí s Bohem, však můžou v určitých chvílích podlehnout klamu a přijmout proroctví ze zdroje nepřítel. Proto Vás nabádám rozsuzujte proroctví, modlete se zda je to z Boha či ne, zda je to Boží vůle či nikoliv...

4. Padání pod "mocí"

Pokud člověk spadne na zem pod "mocí Boží" , není to vždy z Božího zdroje. Bůh se nedá manipulovat, ale my lidé ano. V touze po duchovních nadpřirozených zážitcích se necháme strhnout našimi emocemi (duší) a může se jednat i o hypnózu. Po takové hypnóze se spíše lidé cítí vyprázdnění, okradeni ...

Boží dotyk přináší obnovení, ale i osvobození, uzdravení. Člověka to mění uvnitř a proměňuje na obraz Pána Ježíše Krista a vede k pokání. Nebezpečí hypnózy spočívá ve vyprázdnění mysli, což je i technika jiných náboženství pro otevření se démonickému duchovnímu světu. Bůh chce, abychom svoji mysl proměňovali Božím slovem, ne vyprazdňovali. Naše myšlenky mají být poddány Kristu ...

"5 Uvádíme do poddanství každou mysl, aby byla poslušna Krista."

2.Korintským, kap.10, verš 5

"2 A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé."

Římanům, kap.12, verš 2

K závěru této sekce bych chtěl obzvláště zdůraznit biblický text o rozsuzování.

"15 Střeďte se lživých proroků, kteří k vám přicházejí v rouchu ovčím, ale uvnitř jsou draví vlci. 16 Po jejich ovoci je poznáte. Což sklízíte z trní hrozny nebo z bodláčí fíky? 17 Tak každý dobrý strom dává dobré ovoce, ale špatný strom dává špatné ovoce. 18 Dobrý strom nemůže nést špatné ovoce a špatný strom nemůže nést dobré ovoce. 19 Každý strom, který nedává dobré ovoce, bude vyřat a hozen do ohně. 20 A tak je poznáte po jejich ovoci."

Matouš kap.7, verš 15-19

"22 Kdo je lhář, ne-li ten, kdo popírá, že Ježíš je Kristus? To je ten antikrist, který popírá Otce i Syna. 23 Kdo popírá Syna, nemá ani Otce. Kdo vyznává Syna, má i Otce. "

1.list Janův,kap 2,verše 22-23

"1 Milovaní, nevěřte každému vnuknutí, nýbrž zkoumejte duchy, zda jsou z Boha; neboť mnoho falešných proroků vyšlo do světa. 2 Podle toho poznáte Ducha Božího: Každé vnuknutí, které vede k vyznání, že Ježíš Kristus přišel v těle, je z Boha; 3 každé vnuknutí, které nevede k vyznání Ježíše, z Boha není. Naopak, je to duch antikristův, o němž jste slyšeli, že přijde, a který již nyní je na světě. "

1.list Janův, kap.4, verše 1-3

"7 Do světa vyšlo mnoho těch, kteří vás svádějí, neboť nevyznávají, že Ježíš Kristus přišel v těle; kdo takto učí, je svůdce a antikrist. 8 Mějte se na pozoru, abyste nepřišli o to, na čem jste pracovali, ale abyste dostali plnou odměnu. 9 Kdo zachází dál a nezůstává v učení Kristovu, nemá Boha; kdo zůstává v jeho učení, má i Otce i Syna. 10 Přijde-li někdo k vám a nepřináší toto učení, nepřijímejte ho do domu a nevítejte ho; 11 kdo ho vítá, má účast na jeho zlých skutcích."

2.list Janův, kap.1, verše 7-11

"8 Dejte si pozor, aby vás někdo neunesl prázdným klamem filosofie založené na lidské tradici, na principech světa, a ne na Kristu."

Koloským, kap.2, verš 8

"14 A není divu, vždyť sám satan se převléká za anděla světla; 15 není tedy nic překvapujícího na tom, že se jeho služebníci převlékají za služebníky spravedlnosti. Jejich konec bude jako jejich skutky!"

2.Korintským, kap.11, verše 14-15

Poznal jsem hodně "duchovně" obdarované lidi, kteří říkali že mají dary od Boha a že je Bůh vede do jistých věcí. Někteří dokázali číst myšlenky, jiní číst z očí, další uzdravovat nebo zaříkávat a mnoho dalšího. Po hlubší debatě a zkoumání v Písmu se zjistilo, že dary nejsou biblické a že jsou v protikladu s Písmem. Namísto aby pomáhaly, tak ničily jak ty lidi co ten "dar" měli,tak i ty lidi, kterým měl pomoci.

V Písmu je uveden způsob, jak ověřit, ke kterému zdroji jsme napojeni. Podle těchto Biblických veršů jsem chtěl po lidech, aby vyznali svými ústy že patří Pánu Ježíši Kristu, ale bohužel nikdo z nich nedokázal vyslovit, že "Pán Ježíš Kristus je můj osobní Pán a Spasitel". Démoni jsou schopni se vydávat za Ježíše, také za spasitele nebo mistra...dovedou tak oklamat lidi, ale říci o Ježíši Kristu, že je jejich Pán, nemohou...

Když jsem sledoval životy těchto lidí a jejich ovoce, tak jsem byl zdrcen. Většinou to byly rozbitá manželství, nevěra, neodpuštění a nenávisť. Tihle lidé navštěvovali různé vykladače karet, léčitele, esoteriku, jógu, buddhismus a další náboženství a do toho míchali bibli jak se jim to hodilo a vyhovovalo. Je mi obrovsky moc líto těchto lidí, protože jsou v satanově síti oklamáni. Přesto je mám rád a modlím se za ně. Věřím, že náš Bůh je větší a mocnější než tyhle všechny věci a že Boží slovo zaseté do těchto lidí se nenavrátil s prázdnou a bude mít sklizeň ve svůj čas do Božího království...

5. Střelba do vlastních řad

"11 A Samuel se Jišaje otázal: „To jsou všichni mládenci?“ Jišaj odpověděl: „Ještě zbývá nejmladší, ten však pase stádo.“ Samuel Jišajovi poručil: „Pošli pro něj! Nebudeme stolovat, dokud sem nepřijde.“ 12 Poslal tedy pro něj a dal ho přivést. Byl ryšavý, s krásnýma očima a pěkného vzhledu. Tu řekl Hospodin: „Nuže, pomaz ho! To je on.“

1. Samuelova. kap 16, verše 11-12

"7 Hospodin však Samuelovi řekl: „Nehleď na jeho vzhled ani na jeho vysokou postavu, neboť já jsem ho zamítl. Nejde o to, jak se dívá člověk. Člověk se dívá očima, Hospodin však hledí srdcem.“

1. Samuelova. kap 16, verš 7

"28 Jeho nejstarší bratr Eliáb však slyšel, jak mluvil s muži. Eliáb vzplanul proti Davidovi hněvem a okřikl ho: „Proč jsi sem přišel? Komu jsi nechal ten houfeček ovcí na stepi? Však znám tvou drzost i tvé zlé srdce! Přišel jsi sem dolů, aby ses mohl dívat

na bitvu.“

1 Samuelova. kap. 17, verš 28

"33 Saul Davidovi odvětil: „Nemůžeš jít proti tomu Pelištejci a bojovat s ním. Jsi přece mladíček, kdežto on je bojovník od mládí.“

1 Samuelova. kap. 17, verš 33

Příběh Davida nám ukazuje, že si Bůh podle svého srdce vybral obyčejného člověka, kterého by si žádný člověk podle lidských měřítek nevybral. Nevyvolil si ho podle vzhledu nebo schopností... Bůh si mohl vybrat někoho vyššího a silnějšího, někoho, kdo měl velké zkušenosti z boje, ale zatím si vybral malého a hubeného pastýře oveček.

Vlastní bratři Davida odmítli a nevážili si ho, pohrdali li jím. Netušili, že je opravdový bojovník podle Božího srdce. Ale Bůh jeho srdce znal. Když přišel lev nebo medvěd, ochraňoval svoje stádo s nasazením vlastního života a věřil, že Bůh je s ním.

"34 David řekl Saulovi: „Tvůj služebník byl pastýřem ovcí svého otce. Když přišel lev anebo medvěd, aby odnesl ze stáda ovci, 35 hnal jsem se za ním a bil jsem ho a vyrval mu ji z tlamy. Když se proti mně postavil, chytil jsem ho za dolní čelist a bil jsem ho, až jsem ho usmrtil. 36 Tvůj služebník ubil jak lva, tak medvěda. A tomu neobřezanému Pelištejci se povede jako jednomu z nich, protože potupil řady živého Boha.“

1. Samuelova kap.17, verše 34-36

Další příběh je o Josefovi a jeho bratrech, kteří mu záviděli a nepřáli. Vlastního bratra hodili do cisterny, kde měl nejprve zemřít hladem a pak jej prof' dali jako otroka. Otcí následně sdělili, že jej roztrhala dravá zvěř. Vše toto Bůh dovolil, aby se naplnila Jeho vůle...plán záchrany pro Izrael.

"18 Jakmile ho v dálce spatřili, ještě než se k nim přiblížil, smluvili se proti němu, že ho usmrtí. 19 Řekli si mezi sebou: „Hle, mistr snů sem přichází! 20 Pojd'te, zabijme ho! Pak ho vhodíme do některé cisterny a řekneme: Sežrala ho divá zvěř. A uvidíme, co bude z jeho snů!“

1.Mojžíšova kap.37. verše 18-20

Na těchto dvou příbězích chci poukázat na to, že je jedno (i když to velmi bolí) , co ti přichystají vlastní bratři nebo nejbližší rodina.... co si o tobě myslí, jak tebou pohrdají, jak jdou proti tobě a ubíjejí tě. V našem křesťanském světě to můžou být např. bratr či sestra ve víře, kazatel nebo někdo, komu věříš a dokonce koho miluješ.

To vše je sice smutné a bolestivé, ale věř, že Bůh na tobě naplní to, do čeho tě povolal. Mnohé věci, i když na první pohled jsou strašlivé nebo srdce rvoucí, po čase nesou ovoce a vychovávají nás pro Boží plán tady na zemi i pro věčnost. Je těžké tímto procházet, obzvlášť když to období dlouho trvá, ale pokud se k tomu postavíme ve víře a rozhodneme se odputit, vedou k našemu dobru, k naší poslušnosti a pokoření se před Bohem a hlavně do hlubšího vztahu s Pánem samotným.

Všiml jsem si sám na sobě, že v těch nejtěžších událostech v mém životě jsem se o to více upnul na Boha a volal k němu, abych mu byl blíž a blíž. Také jsem ve větší míře zakoušel Boží svrchovanost a vládu nad celou situací.

6.(Ne)odpuštění

"12 A odpusť nám naše viny, jako i my jsme odpustili těm, kdo se provinili proti nám. 13 A nevydej nás v pokušení, ale vysvobod' nás od zlého. 14 Neboť jestliže odpustíte lidem jejich přestoupení, i vám odpustí váš nebeský Otec; 15 jestliže však neodpustíte lidem, ani váš Otec vám neodpustí vaše přestoupení."

Matouš kap.6, verše 12-15

"25 A kdykoli povstáváte k modlitbě, odpouštějte, co proti druhým máte, aby i váš Otec, který je v nebesích, vám odpustil vaše přestoupení. 26 Jestliže však vy neodpustíte, ani váš Otec, který je v nebesích, vám neodpustí vaše přestoupení."

Marek, kap. 11, verše 25-26

3"2 buďte k sobě navzájem laskaví, milosrdní, odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám."

Efezským, kap.4, verš 32

Neodpuštění vede k zatvrzení srdce a vzdálení se od Boží milosti a lásky. Bůh nám domlouvá, abychom odpouštěli jedni druhým. Podle toho, jak jsme odpustili těm druhým provinění proti nám, odpustí Bůh i nám samotným. Pokud my neodpustíme, ani nám nemůže Bůh odpustit naše přestoupení. On nám dává sílu odpustit. Je na nás, jestli se pro to rozhodneme.

Kolikrát máme odpustit ?

"21 Tehdy přistoupil Petr k Ježíšovi a řekl mu: „Pane, kolikrát mám odpustit svému bratru, když proti mně zhřeší? Snad až sedmkrát?“ 22 Ježíš mu odpověděl: „Pravím ti, ne sedmkrát, ale až sedmdesátkrát sedmkrát.“

Matouš, kap.18, verše 21-22

Odpuštění není snadné...vznikají bolestivé a hluboké rány, srdce se láme a důvěra mizí. Odpuštění nás vede do svobody a lásky k Pánu Ježíši i k lidem, se kterými jsme měli konflikt. Vdáváme se tím nároku na odplatu.

Z osobní zkušenosti můžu říct, že jsem hodně potřeboval jak odpuštění druhých , tak druhým odpustit. Každým odpuštěním Bůh otevíral rány, které potom uzdravoval a díky kterým se mohly zahojené rány uzdravit. Odpuštění mě vedlo k pokání, milosrdenství a pokoře. Mohl jsem si napravit dlouholeté neřešené problémy ve vztazích a vyčistit si tak srdce a pošpiněné svědomí.

Díky odpuštění jsem mohl dát lidem svobodu a nedržet je ve svázanosti. Naopak i já jsem zažil svobodu, když mi odpouštěli druzí

7. Tradice a náboženství

"5 Farizeové a zákoníci se ho zeptali: „Proč se tvoji učedníci neřídí podle tradice otců a jedí znesvěcujícíma rukama?“ 6 Řekl jim: „Dobře prorokoval Izaiáš o vás pokrytcích, jak je psáno: ‚Tento lid ctí mě rty, ale srdce jejich je daleko ode mne; 7 marná je zbožnost, kterou mne ctí, učíte naukám, jež jsou jen příkazy lidskými.‘ 8 Opustili jste přikázání Boží a držíte se lidské tradice.“ 9 A ještě řekl: „Jak dovedně rušíte Boží přikázání, abyste zachovali svou tradici! "

Marek, kap. 7, verše 5-9

Lidské tradice a nauky, které nejsou z Božího srdce, nás mohou vést spíše od Boha namísto k Bohu. Nemusíme dělat různé rituály nebo praktiky, abychom se líbili Bohu a přiblížili se Jemu. Např. zapalovat svíčky, odříkávat nahlas už předem napsané modlitby nebo dělat různé rituály a praktiky.... Bůh touží po našem srdci a nitru, ne po naší vnější pobožnosti. Chce s námi přebývat po celý čas našeho života tady na zemi a strávit s námi i věčnost. Moc po nás touží a přeje si, aby i naše srdce bylo zapálenou láskou k Němu samotnému... pro Jeho lásku a milosrdenství k nám.